

Publicerad 2017-08-06 21:07 av landetingenstans

värd

jag hade glömt din portkod så jag stod där i regnet klockan 03.07 och
jag var så nära men så långt bort

och när jag var ledsen och arg och tom
så åkte jag till din station
och satte mig i solen på berget där vi brukar sitta ibland
köpte popcorn och kaffe
för sedan roskilde är det så vi gör när vi håller på att bryta ihop
och jag satt där i solen på berget och lyssnade på gamla låtar på högsta volym
ville så gärna ringa dig
men du hade ingen täckning
och jag fick inte tag på dig

hjärtat slog så hårt och tårarna sprutade som en vattenslang man tappar greppet om
ett utbränt ljus vill bara ta eld
jag mår bäst och sämst när jag är själv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren landetingenstans med Poeter.se id #48773 innehar upphovsrätten